

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Som led i finanslovaftalen for 1995 blev det aftalt at undersøge mulighederne for at lette virksomhedernes administrative byrder. På den baggrund afgav Erhvervsministeriet i juni 1995 rapporten »Letelse af administrative byrder for nye, små og mellemstore virksomheder«. I rapporten peges der blandt andet på omfanget af den administration, virksomhederne pålægges i forbindelse med opkrævning og afregning af kildeskat og andre opkrævningsopgaver, og der blev derfor i efteråret 1995 nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, som fik til opgave at analysere mulighederne for at forenkle virksomhedernes lovpligtige opkrævnings- og indberetningsopgaver vedrørende kildeskat, arbejdsmarkedsbidrag, offentlige restancer (lønindeholdelse) samt den månedlige indberetning af cpr-numre.

I arbejdsgruppens rapport »Omlægning af kildeskatteopkrævning?«, der blev afgivet i november 1995, indgår således også en analyse af mulighederne for at forenkle det offentlige inddrivelse af restancer ved pålæg om lønindeholdelse i relation til de indeholdelsespligtige virksomheder.

Det fremgår af rapporten, at virksomhederne især finder det problematisk,

- at myndighederne ikke er i stand til at koordinere anvendelsen af lønindeholdelse,
- at myndighederne ikke på forhånd afklarer rækkefølgen ved flere samtidige pålæg om lønindeholdelse,
- at der til tider udstedes pålæg vedrørende skyldnere, der ikke længere er ansat i virksomheden,
- at der ikke er tilstrækkelige gode muligheder for at afregne de indeholdte beløb, og
- at virksomhederne i forbindelse med lønindeholdelsen oplyses om, hvad gælden vedrører. Såvel virksomhederne som skyldnerne finder det ubehageligt, at oplysninger om skyldnerens private økonomiske forhold blandes ind i ansættelsesforholdet.

I en dagsorden af 21. november 1995 konstaterede Folketinget, at analysearbejdet nu var gennemført og

opfordrede regeringen til at fremlægge en konkret handlingsplan for det videre arbejde. Handlingsplanen forelå den 15. december 1995 og indeholdt bl.a. forslag om forenkling af virksomhedernes administration af pålæg om lønindeholdelse for restancer til det offentlige.

Med henblik på gennemførelse af dette forslag blev der i marts 1996 nedsat et udvalg med deltagelse af repræsentanter for blandt andre de myndigheder, der har mulighed for at inddrive gæld til det offentlige ved indeholdelse i løn m.v. Udvalget fik til opgave at opstille et konkret forslag til en fælles koordinering af udstedelse af pålæg om lønindeholdelse i form af et restancetrækkort til de indeholdelsespligtige virksomheder og af den løbende administration af disse pålæg. Udvalget afgav rapport i juni 1996, og det er således udvalgets forslag, der nu udmøntes.

Lønindeholdelse som inddrivelsesredskab

Udviklingen i restancerne til det offentlige har medført, at det gennem de senere år har været nødvendigt at gennemføre en række initiativer med henblik på effektivisering af inddrivelsesarbejdet. Det gælder blandt andet muligheden for indeholdelse i løn, som nu omfatter stort set alle offentlige krav mod privatpersoner.

Oprindeligt kunne kun skattekrav og krav på underholdsbidrag inddrives ved pålæg om lønindeholdelse, og dermed var det kun kommunerne, der havde adgang til dette inddrivelsesredskab. Efter at lønindeholdelsesadgangen er udvidet til også at omfatte områder, der administreres af landets øvrige restancemyndigheder, udsteder såvel politiembederne, told- og skatteregionerne, skifteretterne, SUSTyrelsen som Hypotekbanken i dag også pålæg om indeholdelse i løn. Hjemlen til lønindeholdelse er indføjet i hver enkelt af de love, som giver hjemmel til at opkræve den pågældende fordring, og udvidelsen af anvendelsesområdet er sket uden en samlet koordinering. Den indeholdelsespligtige virksomhed er derfor henvist til at kommunikere direkte med hver enkelt restancemyndighed både hvad angår administrationen af pålægget og den løbende afregning af